

Menighetsbladet

for Byåsen og Sverresborg

Gudstjenesten – en annerledes time

2 Det rareste
jeg gjør

4 Konfirmantenes
fint og rart med
gudstjeneste

7 Siri Wahl-Olsen:
«Står om enn
tårnene faller»

10 Naturen er
en katedral

INNHOOLD

Det rareste jeg gjør	s 2
Gratis ladestasjon	s 3
Konfirmantene om gudstjeneste	s 4
Konfirmasjon – opplevelse for livet	s 5
På gjensyn til gudstjeneste	s 6
«Står om enn tårnene faller»	s 7
Trosopplæring Byåsen	s 8
Trosopplæring Sverresborg	s 9
Portrettet: Johannes Falnes og Signe Heggsets	s 10
Holdepunkt i generasjoner	s 12
Bunadssøljen Agnus Dei	s 15
Slekters gang	s 16
Det skjer	s 17
Gå på gudstjeneste!	s 18
Menighetsinfo	s 19
Tre religiøse seremonier	s 20

Menighetsbladet for Byåsen og Sverresborg

Utgiver: Menighetsrådene
Opplag: 13. 500
Neste nummer: September 2018
Frist for stoff: 20. august

Redaksjonskomité:
Per Ottesen
Tor Asle Kleveland
Ivar Selmer-Olsen
Hans Kristian Solbu
Steinar Leirvik, redaktør
Design og layout: Skipnes AS

Kasserer og annonseansvarlig:
Ingrid Eikli Heggset
994 36 000

Kontonummer menighetsbladet:
1503 83 27698
Takk for din støtte!

FORSIDEBILDET
FOTO: Gorm Kallestad, Scanpix

TAKK FOR DIN STØTTE
Vi trenger din hjelp for å gi ut
Menighetsbladet, og er glade
for alle som støtter oss!
Takk for ditt bidrag til konto
1503 83 27698

REFLEKSJONER

Tekst: Ivar Selmer-Olsen

Det rareste jeg gjør

Det meste er som vanlig. Jeg drikker kaffe og lager middag, jeg går på jobb og på møter og kino. Jeg prater med folk, leser i boka mi, taster på mobilen, ser på TV, går en tur rundt Theisendammen, tømmer oppvaskmaskina og legger meg ved midnatt. Å gå til gudstjeneste er det rareste jeg gjør.

Jeg går til et underlig gammelt steinhus med tårn. Jeg går inn i et rom som er helt forskjellig fra alle andre rom jeg går inn i. Samtidig er det som skjer i dette rommet mer forutsigelig enn alt annet jeg er med på.. Med små variasjoner vet jeg akkurat hva som kommer til å hende. Ordene, bevegelsene og handlingene er som de alltid har vært. Det er fint, det binder sammen det som er, med det som var.

Og jeg synger. I ly av det forunderlige og høylytte instrumentet på galleriet synger jeg av full hals. *Forandring skygge følger tro min vei, synger jeg, - o du som ei forandres, bli hos meg.* Jeg deltar i et felleskap som ikke trenger seg på, jeg kan sitte alene med mitt og tenke. Jeg får en skvett vin og en liten kjeks når jeg kneler ved måltidet. Vi prater ikke særlig mye med hverandre etterpå. Vi kan være 5 eller 50 eller 500, - det betyr lite.

Det er egentlig utenfor min forstand hvorfor jeg åpner meg for dette forunderlige, rituelle fellesskapet. Hvorfor jeg dras mot gjentakelsene, handlingene, sangen, musikken og disse høytidelige ordene om liv, død og kjærlighet, om synd og om nåde. Å gå til gudstjeneste er det rareste jeg gjør.

Til slutt blir jeg sendt ut i verden med: *Herren velsigne deg og bevare deg. Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig. Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.* Det er kanskje derfor jeg stadig kommer tilbake. For at ansiktet mitt skal få lys på seg. For å klargjøre veien videre. For å bli gjenreist, eller for å bli backet litt opp i det minste. For å legge noe fra meg. For å finne hvile i noe som er større enn meg selv.

DIKTET

*Jeg lukker øyene
jeg lukker øyene for alle tydelige spor
og unngår alle klargjørende spørsmål*

*jeg hvisker navnene til de savnede
så stille at ingen hører hva jeg sier*

*jeg venter til det blir uordnet
for jeg begynner å lete*

Ivar Selmer-Olsen

KJÆRE LESER

Tekst: Aud Kristin Saltvik Aasen

Gratis ladestasjon – hver søndag

Endelig er det helg! Det er godt, for både store og små. Jeg tror vi trenger helga, et pusterom mellom ukedagene. Vi trenger søndagene, en annerledes dag uten plenklipping, bråk fra maskiner og verktøy. Vi trenger søndagene til å lade opp batteriene.

Det er mange ladestasjoner på Byåsen. Det finnes mange steder for rekreasjon i marka, på fotballbanen, ved vannet, på lekeplassen, i egen eller naboens stue og hage.

Det finnes også kirker. Her er det som regel gudstjenester hver søndag. Jeg benytter meg gjerne av flere ladestasjoner, også kirka.

Hvorfor gå på gudstjeneste?

Gudstjenesten er en annerledes time.

- Her kan vi få sitte og ta imot. Det er ingen prestasjon, ingen krav, ingen forventning – bare å være.

- Gudstjenesten har rom for stillhet og mindfulness. Jeg kan slå av telefonen og koble til et annet «Wi-Fi-nettverk»; innover, oppover og utover.

- Å være på gudstjeneste er å få glimt av noe større, en bit av noe hellig. Ganske ofte er det dåp. Når et barn, ungdom eller voksen blir døpt blir jeg minnet på alle løftene jeg fikk i min egen dåp. Det er ingenting vi kan gjøre for at de løftene skal brytes. De bærer oss livet ut.

- I alle gudstjenester leses det fra Bibelen. Det går opp for meg at det å være menneske ikke har endret seg så mye de siste tusen årene. Selv om samfunnet kan være ugjenkjennelig, er det å leve og å være menneske like mangfoldig, sårbart og fantastisk.

- I gudstjenesten er det mye musikk. Musikk berører på en annen måte enn det bare ord kan klare. Salmene er en kulturskatt. Noen ganger gjør det godt å få synge med, andre ganger er det påfyll å lytte til at andre synger.

- Nesten hver søndag er det nattverd. Selv om jeg med ord kan prøve å forklare hva nattverd er, kan jeg ikke forstå hva som skjer. Det er heller ikke slik at jeg alltid føler så mye når jeg tar imot nattverd, men nattverden er en reell ladestasjon. Nattverden er mer enn ord, jeg tror nattverden er et konkret møte med Jesus.

- Gudstjenesten er organisert i liturgiske ledd. Med slitesterke setninger, gjerne sitater fra Bibelen, er det en sammenheng fra gudstjenestens start til slutt. Noen ganger kan det være godt å uttale ferdigformulerte setninger og bønner, uten å måtte finne ordene selv.

- På gudstjenesten får vi et oppbyggelig foredrag, helt gratis. I prekenen blir dagens tema og tekst aktualisert til livet her og nå. Det er livscoaching som inspirerer meg til å reflektere selv.

- Statistikk viser en sammenheng mellom å være lykkelig og å være frivillig. Gudstjenesten er en dugnad. Før, under og etter gudstjenesten er det ulike muligheter til å være frivillig medarbeider. En fin sammenheng for å gjøre en meningsfull oppgave sammen med andre.

- Umiddelbart etter gudstjenesten er det kirkekaffe. Noen frivillige har ansvar for å trakte kaffe, lage saft og bake kaker. Noen av oss synes dette er gudstjenestens høydepunkt! Her er det gratis kafè og det er veldig akseptabelt å sette seg ved siden av noen du ikke kjenner. Obs: Høy risiko for nye bekjentskap!

- Når jeg er på gudstjeneste, er jeg oftest sammen med barna. Ca en søndag i måneden er gudstjenesten tilrettelagt for barn og unge. Utenom disse søndagene er det søndager der det er et eget opplegg for barna under hele gudstjenesten, andre ganger er det eget opplegg under ca halve gudstjenesten.

I kirkerommet er det et eget barnebord med bøker og tegnesaker. Gudstjenesten skal være et godt sted å være, for alle. Her kan minstejenta sitte i fanget - lenge, uten at mamma «må gjøre noe viktig». Barn er også glade i å tenne lys i lysgloben og delta i det andre som skjer. Jeg tror det er verdifulle opplevelser og erfaringer. Og ekstra stas er det å møte venner i kirka, både jevnaldrende barn/ ungdom og voksne som bryr seg om dem.

- Hva er det som gjør denne annerledes-timen så verdifull?

Kan det være at jeg fornemmer noe større? At jeg får bekreftet at vi har en fascinerende og ubegripelig himmel over livet? At det er godt å ha et sted å gå til for å takke på gledesdager og for søke håp på mørke dager, et meningsfullt sted å være alle slags dager. En annerledes time, hellig og alminnelig. Et møtested mellom himmel og jord. Lav terskel og høyt under taket. Godt og raust fellesskap.

- ,Gudstjenesten er ferdig ca kl 12:00 + kirkekaffe. Da er det mye igjen av dagen, som blant annet kan brukes på andre ladestasjoner i bydelen vår.

Vi trenger å lades. Kanskje vi sees?

Fint felleskap. Varer for lenge

Tekst: konfirmantene, Steinar Lervik. Foto: Gorm Kallestad, Scanpix

Konfirmantene går på gudstjenester. Vi har spurt noen av dem om hva som kan være fint eller rart når en går sammen med andre i kirka på en søndag formiddag. Noen ting gjentas av flere, og det er kanskje særlig felleskap som oppleves positivt, mens lengden trekker ned...

Dette kan være FINT med en gudstjeneste:

Å møte venner.

Snakke med Gud. *Nattverd, bolle, kakao.* Samhold. **Kontakt med Gud.** Hvis man har mistet noen. Dåp. Åpen for alle og alle kan komme.

Koselig. Dåpen. Samholdet. At mange møter opp og bryr seg.

Fellesskapet. *Kaker og saft.* **Du lærer nye ting.** Stillhet. Vi er samlet. *Å minnes de som døde i løpet av uka.* Gratis mat på slutten.

Treffe Gud. Treffe andre folk. Sanger. Stillhet for Gud. Mat. Gud. Å møte nye folk uansett alder. Dåp. Sang. **Tenne lys.** Samles med mange andre mennesker. **Musikk.** Vi lærer historien om Gud. **At det er stille og rolig.** At vi lærer nye ting. *Være i fellesskap.* Kan be sammen. Åpent for alle. Være sammen med andre. Samhold. *Koselig.* Mange lærerike ord. **Roen.** *At det er litt rolig.* **Musikk.** Verdier. Lærer mye. At det er stille og man får tid til

å tenke. At man lærer mye om kristendommen. **Det er en tid for undring.** Møteplass. Tenker. *Lære om livet.* Lys, sang og gode ord og budskap. **Samholdet og at du får møte nye folk.** Man får bedre samhold. Lærer mye og kontakt med Gud. **Det kan**

være koselig. *Fred og ro.* Det får sitte stille og tenke over livet og minnes døde. **Musikken er fin.**

Tenke på andre og undre seg over livet

Det er fint med ro og mulighet til å tenne lys

Dette kan være RART med en gudstjeneste:

Presten. Det er ikke alltid man forstår. **For mange salmer.** At de snakker lenge. Sitte stille.

Å stå. Ingenting. **Nattverd.** Alt. At det er så mye rart som skjer. *Kontakt med gud.* Salmer, bønner, varer for lenge. Det bruker for lang tid. **Rart at presten må si så mye.** At presten snakker om så mye rart. Søvnproblemer, masse rart. Vin og papp. Lang tid. At det kan være kjedelig og at det varer så lenge. **Ingen ting er rart.** Being. *Mange ukjente ord.* Bønn. *Mye prating.* Sang. Noen ting som virker lite troverdig. Vanskelig å ta alt seriøst. **Det varer noen ganger for lenge.**

Gudsord. At du ber og synger rare sanger. Alt som handler om Gud. (Overtro og sånt). *Rart at de varer lenge, dere skulle ha funnet opp en 10 min gudstjeneste.* At man er så mange folk. **For stille.** Det er mange rare ord som presten sier. *Tenke på gud, vet ikke om Gud finnes, tenke på ting som kanskje ikke er sant*

Konfirmasjon – opplevelser for livet

Tekst: Ludvig Aasen

I år feirer vi konfirmasjon for 180 flotte konfirmanter i Byåsen kirke, og for 60 konfirmanter i Havstein. En merkedag - viktig for resten av livet. En dag med høytid og livsnær hellighet i kirka, der konfirmanterne er hovedpersonene. En dag med en unik mulighet til å feire og takke for sin ungdom, og bekrefte verdi og framtid.

Konfirmasjonsåret er et annerledes år med opplevelser man ikke får andre steder. Det er liv, lek og latter sammen med gamle og nye venner. Vi snakker om livet på godt og vondt og utforsker viktige verdier og store spørsmål. Her er det rom for alle, til å tenke selv, bli bedre kjent med seg selv og kirka.

I begynnelsen av september starter vi opp med et nytt konfirmantkull. Det strømmer på med påmeldinger, men det er fortsatt god mulighet til å melde seg på.

Påmeldingen skjer på byaasenkirke.no (Byåsen menighet) eller kirken.no/sverresborg (Sverresborg menighet)

Velkommen til et annerledes år med opplevelser for livet!

På gjensyn til gudstjeneste

Tekst: Per Ottesen. Foto: Byåsen menighet

Et langt liv har ført meg inn og ut av mange kirker. I sorg og i glede.

Fra tidlige dager på vandring i klassefelleskapet fra Singsakerskolen til Vår Frue kirke, i møtet med sokneprest Håkon Pharo, og fra dager i Nidarosdomen, både som 2. sopran i Nidarosdomens Guttekor, og som konfirmant, i møtet med presten Palmer Skaar, som hadde tid til samtaler med urolige unge mennesker etter frigjøringen. Fra nærheten til Bergstadens Ziir, dels i forbindelse med å kunne føre min kjære Annemor til alters som min hustru, og dels gjennom deltagelsen blant speiderne i Røros og Brekken, og hvor presten, Kåre Rogstad, som en nær og god venn gjennom vårt felles speiderlederskap, og i forbindelse med vår datter Livs dramatiske fødsel og dåp.

Det var i unge år. Etter å ha vært en rimelig flittig kirkegjenger over tid, vokste nærheten til kirka igjen da familien slo leir på Byåsen. Dels gjennom mitt engasjement i idretten og til kirka, både i forhold

til mitt styrelederskap for Guttekolet, og etter hvert også til Menighetsrådet på Byåsen, senere også til Kirkelig Fellesråd. Endelig kom den store utfordringen i å overta lederskapet for gjenreisningen av Vår Frue kirke.

Det har vært godt å kjenne på at jeg på min kirkevei har møtt mennesker innenfor kirkemiljøene som har stor betydning for meg, ingen nevnt og ingen glemt. Mange har vært meg svært nær, også i de tyngste dagene i livet mitt. Jeg har mange å takke.

Kirka, som Norges folkekirke, står overfor store utfordringer. Underveis gjør jeg meg, som sikkert mange andre, noen tanker om hvorfor ikke flere møter til gudstjenestene på søndagene. Tallene lyver ikke. Fire prosent av oss går i kirka når kirkeklokkene ringer. Det gir et snitt på 58 personer pr gudstjeneste, kan vi lese fra Statistisk sentralbyrå. I følge Kirkerådet, som nylig gjestet Trondheim, var det nesten tusen færre gudstjenester i kirkene i Kongeriket fjor. Men fortsatt tar flere hundre prester på seg prestekjolen hver søndag

for å møte sin menighet i tekst og bønn. Fellesskapet samler oss.

Søndagens 24 timer er i våre stressede liv under press. Unge familier skal sette dagsorden, aktiviteten er stor, ute og hjemme. Noen velger likevel fortsatt å starte søndagen i kirka, til fellesskap rundt dagens tekst og til nattverd. Men mange velger kirka bort i sine prioriteringer. Det bekymrer meg som kirkegjenger.

Når kirkeklokkene ringer inn til høymessen ligger kirka bare 10-15 minutter unna for de fleste av oss på Byåsen. Jeg blir glad når jeg kommer til gudstjeneste og ser mange rygger i kirkebenken. Dørene er åpnet for deltakelse i kirkelige handlinger, knyttet til livets store hendelser, på Jesu oppstandelsesdag, og til et viktig fellesskap, for store som små. Dyktige prester, organister og gode frivillige hjelpere tar i mot. Og etter messen møtes vi ofte til kirkekaffe.

En god gudstjeneste handler om det livet vi lever og vårt forhold til Gud.

Står om enn tårnene faller

Tekst: Siri Wahl-Olsen. Foto: Rørvik menighet

Da min barndoms kirke ble herjet av brann for noen år siden, følte jeg både sjokk, sinne og sorg.

Det var noen barn som en sen kveld hadde lekt med fyrstikker i et lite rom under kirken. Den brant ikke ned til grunnen, men ble så skadet av sot og vann at den til slutt måtte rives. Det tok mange år før lokalsamfunnet klarte å enes om hvordan den nye kirken skulle se ut. Nå kan byggingen kanskje omsider starte om ikke altfor lenge.

Mine reaksjoner er trolig typisk når kirker brenner, det skjer heldigvis ikke så ofte. Det var et sjokk. Vi er vant til at kirken står som et trygt og sentralt punkt i byen eller bygda. Og om tårnene skulle falle, er det sjelden tvil om at det skal reises ny kirke på det samme stedet. Flere med meg kjente på sinne over at uvetting bruk av fyrstikker skulle ende i en slik tragedie. Aller mest sinne ble rettet mot foreldrene som ikke passet bedre på barna sine. Resten av livet vil de måtte bære merkelappen: «De som satte fyr på kirka».

Det var på ingen måte noe imponerende byggverk. Det var plasseringen som gjorde susen. Kirken lå som et hvitt seilingsmerke midt i skipsleia, høyt over de lave trehusene som er den tradisjonelle byggestilen i kystbyen. Opprinnelig lå det en flottare og større kirke der, men den ble bombet under krigen. Fjølkirka som ble reist i stedet, ble aldri erstattet av noe finere.

Den holdt for oss. Under altertavla med engelen og kvinnene utenfor en tom Kristi grav, er stedets barn døpt og konfirmert, unge par er viet og døde er bisatt. Benkene var harde og ubekvemme, helt til Sanitetet sørget for myke puter til å dempe pinen i baken. Det mest verdifulle inventaret foruten døpestelet, var nok den flotte skuta som seilte mellom himmel og jord oppunder kirketaket.

Det er en sorg at jeg aldri skal gå inn i den enkle, lille og tross alt intime kirken uten moderne bekvemmeligheter som garderobe eller toalett. Her er merkesteinene i livene til min familie satt ned både i glede og sorg. Her følte vi ærefrykt og andakt, noen ganger kjedsomhet, men alltid høytid. Det var noe helt spesielt med kirka hjemme.

Kirkebyggene kan variere, men den samme høytiden føler jeg også når jeg kommer inn i andre kirker andre steder. I voksen alder er jeg så heldig å tilhøre menigheten som sogner til Nidarosdomen og Vår Frue kirke. Mens katedralen imponerer med sin velde og storslåtte skjønnhet, har Frukirka et mer folkelig preg, mest på grunn av virksomheten til Kirkens bymisjon. Også den er svært vakker og rikt utsmykket.

Det er noe spesielt med kirker. Enten du går inn for å delta i feiringen av en gudstjeneste eller en konsert, blir sinnet tunet inn på høytid. Den samme stemningen av høytid har jeg opplevd i kirker både hjemme og ute, store og små, prangende og beskjedne. Den minste kirken jeg har vært i, er nok det lille russisk-ortodokse kapellet i Neiden i Øst-Finnmark. Jeg husker det som en enkel, lav, rødmalt kirke med grove tømmervegger, men mye gullfarget inventar.

Andakt hvilte også over den lille fjellkirken som samene hadde fått reist langt inne i den svenske fjellheimen Padjelanta, på samme måte som i det enkle kapellet for soldatene i Rena leir i Østerdalen.

På reiser i utlandet, ofte katolske land, liker jeg å gå inn i de lokale kirkene. Det er et sympatisk fenomen at mange katolske kirker står åpne også utenfor messetidene. Jeg liker å se på altertavlene, utsmykningene, være nysgjerrig på hva som foregår inne i skriftestolene. Bare i Fødselskirken i Betlehem følte jeg at høytiden manglet. Det ble for mye juggel og for lite andakt, paradoksalt nok.

Selv om mye er fremmed, kan jeg også kjenne på høytiden både i moskeer og synagoger, der menn og kvinner ber til sin gud i hver sine rom. Det er nok ikke navnet på helligdommen man henvender seg til, som er det avgjørende. Det er kanskje heller ikke bare det faktum at gudstjenesterommet er erklært hellig som i seg selv gir denne høytidsfølelsen. Det må være det som foregår inne i mennesker, og mellom mennesker og den guddommen de tror eller tviler på, som gir den følelsen ingen andre steder kan gi.

I det siste året har jeg gått i mange begravelser, er vel kommet i den alderen da mine venner og bekjente begynner å forlate denne verden. Det som slår meg, er hvordan selv gamle raddiser og erklærte ikke-kirkelige interesserte mennesker søker til kirken når de skal si farvel til sine kjære. Når det handler om livet og døden søker også de det sakrale.

Det er særlig når vi føler at vi ikke klarer oss alene, at det er naturlig å søke til freden og tankens flukt i kirken.

Gunn

Anna Nicoline

Faste aktiviteter

- Babysang: **Hver tirsdag**
For babyer 0-6 måneder
kl. 11.00, og 6-12 måneder
kl. 12.00.
- Byåsen Pre Soul Children øver
mandager i oddetallsuker
kl. 17.30.
- Byåsen Familiekor øver
mandager partallsuker
kl. 17.30.
- Byåsen KFUK-KFUM speider-
gruppe har samling **onsdager**
kl. 18.00 ved Haukvatnet.
- Søndagsskole Sprell levende
- Shelter ungdomskafé:
Tirsdager kl. 18.00-22.00 og
fredager kl. 19.00-23.00.
- 6-årsklubb: Samlinger med
fortellinger og sang for barn på
1.trinn. Se nettsidene for mer
informasjon.

AUGUST

- 10.-12. Camp Carpe Diem lederleir
på Solhaug
- 16. Noahs Ark-dag (2.trinn)
- 21. Oppstart babysang
- 26. Familiegudstjeneste med
misjonsløp

SEPTEMBER

- 16. Carpe diem
- 30. Familiegudstjeneste med
utdeling av 4-årsbok

OKTOBER

- 3., 17. og 24.:
Kirkebokspionene, klubb for
4- og 5-åringer
- 21. Familiegudstjeneste med
utdeling av 6-årsbok

Våren er her!

Wow! For en vår! Jeg sitter på kontoret mitt over Byåsen kirkes barnehage og fryder meg over ungene som leker ute i det nydelige og uvanlig varme vårværet. Det er sånn jeg husker mai fra min barndom. Jeg snakket med noen naboer i blokka om det i pinsa, og vi fant vel ut at det kanskje var godværsdagene vi husket best, og godt er det. Jeg synes vi har hatt mange godværsdager i barne- og ungdomsarbeidet i vår. Først vil jeg nevne den flotte familiegudstjenesten på Palmesøndag der barn og voksne fra Byåsen familiekor og flere speidere bidro så fint. Det ble en fin gudstjeneste fra Lavollen! Etter påske gikk vi rett inn i arbeidet med årets konfirmantmusikal, før vi hadde utdeling av 4-årsbok søndagen etter. Musikalen og særlig konfirmasjonene er det største våreventyret i kirka. Musikalen er hard jobbing, men gir mange gode opplevelser for ungdommene, familiene, oss ansatte og menigheten ellers. I år er det 10 konfirmasjonsgudstjenester i kirka, og vi håper og tror at dette er en fin festdag for konfirmantene. De som jobber med dette, gjør i alle fall sitt aller beste for at gudstjenestene skal bli en høytidsstemt, vakker og god stund for konfirmantene og alle som er tilstede.

Mange barn bærer på en del som ikke bare er godværsdager, i overført betydning, og dette blir selvfølgelig mer synlig når barna går over i ungdomstiden. De som jobber med konfirmantene og ungdommene er tetttest på det gjennom hele året, jeg ser bare små drypp av det under arbeidet med musikalen. Jeg ønsker og håper at alle de som kommer hit skal føle at de er, og kan bli, sett og hørt. At Byåsen kirke er deres kirke, at de er velkommen hit som de er, med sin tro, sine spørsmål og sin tvil, og at det ikke er noen krav her. Her kan du komme og bare være!

Gunn Mogseth Skrove

Dette kommer!

Utegudstjeneste på Lian

Søndag 10.juni kl. 11.00 er det familiegudstjeneste ved Lianvannet. Byåsen KFUK-KFUM speidergruppe og Byåsen menighets barne og familieråd bidrar. Det blir dåp, bønnevandring med ulike poster og menighetspedagogen har fortelling. Prest Steinar Leirvik er med, og Per Olaf Green er med på trekkspill. Diakonitvalget ordner med kirkekaffe. Ta med deg en stol, og gjerne en ekstra. **Velkommen!**

Noahs ark-dag

Alle som skal begynne i 2.trinn ønskes velkommen til Noahs ark dag i Byåsen kirke sammen med barn fra Ilen og Sverresborg menigheter. Vi skal snekre, lage dyremasker, synge og spille. Historien om Noah får alle høre, og på avslutningen for familiene på slutten av dagen, er barna med og setter lyder til fortellingen. Vi håper mange har lyst til å komme, og gleder oss!
Invitasjon kommer i posten i begynnelsen av august

Oppstart babysang

Babysang starter opp igjen tirsdag 21.august. Det er to grupper: kl.11.00: 0-6 mnd og kl.12.00: 7-12 mnd. Det kreves ingen forkunnskaper. Kafé annenhvergang, og det settes frem te og kaffe de gangene det ikke er kafé. Ingen påmelding. **Velkommen!**

Byåsen Pre Soul Children

Koret er for alle fra 1.-4.trinn, både gutter og jenter. Øvelser i Byåsen kirke annenhver mandag i oddetallsuker. Oppstart mandag 27. august, velkommen!

Guro

Babysang og MandagsCafé

Hver mandag i skoleåret er det babysang i Sverresborg kirkesenter kl. **11.30 og 13.00**. Kom på den gruppa som passer dere best! Samtidig er det åpen kafé kl. 11.00-14.00, hvor du kan kjøpe en enkel lunsj, kaffe og vaffel. Mer info finner du på Facebook: **Babysang i Sverresborg kirkesenter**. Kom med den stemmen du har, for barnet er det den vakreste av alle! Opptart etter sommeren er **20. august**.

mini krybba TWEENS

NYTT TILBUD for 5.-7.trinn på Sverresborg kirkesenter! Onsdag 22. august starter vi opp med en etter-skoletid-klubb, som er åpen fra etter skoletid til kl.16. Det serveres noe enkelt å bite i, og det blir forskjellige aktiviteter fra gang til gang. Følg med på hjemmesiden eller facebook for mer info om opptart og innhold!

SVB krybba

Annenhver onsdag samles ungdom fra 8. klasse og oppover på Sverresborg kirkesenter. Der har vi et sted og henge, ofte noe å spise, brettspill og god stemning. Følg med på Facebook «SVBkrybba»!

Noas Ark

16. august er det Noahs ark-dag i Byåsen kirke fra kl. **10.00 til 15.00**. Denne dagen får du høre hva Bibelen sier om Noah, og vi skal også lage en båt som vi fyller med dyr. Alle 2. og 3.-klassinger i Byåsen, Sverresborg og Ilen menigheter er velkommen til en dag med masse moro!

Første-klasses

Gratulerer du er Førsteklasses!

Å begynne i første klasse er en stor opplevelse for både barnet og familien! Hver høst blir 1. klassingene i menigheten invitert til gudstjeneste og en kirketorsdag hvor vi markerer at de har begynt på skolen. Det er familiegudstjeneste 30. september med utdeling av bok og kirketorsdag **13. september** med aktiviteter for førsteklasingen og resten av familien!

Familiespeiding

Sverresborg Familiespeider

Familiespeiding er et speidertilbud der programmet er rettet mot hele familien, og hvor voksne og barn skal lære, lage og leke sammen. Det er ingen aldersbegrensning og er et lavterskeltilbud for alle som ønsker. Vi bruker stort sett den lokale marka til turer, og møtes en søndag i måneden. Nærmere informasjon om arrangement og turer blir annonsert her og på facebook: **Sverresborg familiespeiding**. Her er alle velkommen!

Kirketorsdag

Har du lyst på ferdig middag sammen med andre i nabolaget? Velkommen til kirketorsdag én torsdag i måneden! Man kan være med på «full pakke» eller bare deler av ettermiddagen. I høst vil det bli arrangert **13. september, 4. oktober og 29. november**.

JUNI

4. Babysang og MandagsCafé
6. KryBBa Sommerfest!
10. Familiegudstjeneste
11. Babysang og MandagsCafé
- 16.-17. Familiespeiding på overnattingstur
18. Babysang og MandagsCafé

AUGUST

16. Noas Ark dag
20. MandagsCafe og Babysang
22. Opptart Tweens
27. MandagsCafe og Babysang

SEPTEMBER

2. Familiegudstjeneste
3. MandagsCafe og babysang
10. MandagsCafe og babysang
13. Kirketorsdag – Førsteklasses!
15. Pilgrimsvandring for konfirmanter
17. MandagsCafe og Babysang
24. MandagsCafe og Babysang
30. Familiegudstjeneste – Førsteklasses!

OKTOBER

1. MandagsCafe og Babysang
4. Kirketorsdag – krølletreff!
15. MandagsCafe og Babysang
21. Familiegudstjeneste – utdeling av gave til 2 åringer
22. MandagsCafe og Babysang
24. Fireårskurs i kirkesenteret
29. MandagsCafe

NOVEMBER

5. MandagsCafe og babysang
7. Fireårskurs i kirkesenteret
12. MandagsCafe og Babysang
18. Familiegudstjeneste – utdeling av 4 årsbok
19. MandagsCafe og babysang
26. MandagsCafe og Babysang
29. Kirketorsdag

PORTRETTET

Naturen er en katedral

Tekst og foto: Hans Kristian Solbu

Kirke og tur utfyller hverandre.

– Hør fuglesangen! Hysj! Kanskje vi kan høre spettmeisen? Vi har vært sammen og feiret gudstjeneste i Havstein kirke der 2 barn ble døpt. Nå er vi i skogen ved Kyvannet, ikke langt fra der Signe bor, som også var barndomshjemmet hennes. Isen er i ferd med å gå på vannet. Det er bare linerla som kan gå trygt på isen nå. – Før var det far som lærte meg om planter og fugler når vi var ute i marka eller på fjellet, bl.a. lærte han meg å presse planter og lage herbarium, forteller Signe, men nå er det kanskje litt andre vegen, siden jeg har blitt litt over gjennomsnittet ivrig på flora og fauna.

Begge er og har alltid vært glad i å komme ut i naturen. Johannes forteller: Jeg vokste opp på gård sør på Karmøy, og jeg likte å være i utmarka. Jeg er noen år eldre enn søstera mi, så jeg passet henne en del, og da var vi mye ute i marka. En gang fortalte mor meg om orrhane-spillet, og det ville jeg gjerne ha med meg. På den

måten ble naturgleden skapt. I vår lokale skolekrets deltok vi på søndagsskolen og i misjonsbarnelaget. Når vi var hos bestefar på Falnes hadde vi mye kortere veg til kirka, og var ofte med bestefar dit. Sånn ble jeg også fortrolig med kristenlivet.

Og far har vært en pådriver for meg i det å komme ut i naturen, - og i kirka. Søndagsturer var fast, forteller Signe. Overnattinger i telt var fint, og i påska var vi på Storlivollen. I perioder kunne det være ganske teit å måtte være med ut, men nå er jeg veldig glad for det. Fjellseter kapell var en fin måte å kombinere gudstjeneste og tur på. Jeg har hørt mange ganger om at jeg, da jeg var rundt 9 måneder gammel, lå og sov i vogna utenfor Fjellseter kapell 2. pinsedag i 1968, mens Gerhard Solbu forrettet sportsandakt inne i kapellet.

Far lærte meg tidlig å bruke «ønskekvist», sånn som man går med for å søke etter vann. Det virket for meg, men ikke for far. Men hvis jeg holdt i armen til far mens han holdt i kvisten, virket det. Det var litt magisk. Men den evnen er helt borte for meg nå, forteller Signe. Men det lærte meg at livet rommer så mangt, - et lite tegn på storheten i naturen.

Hva er hellig? Har dere et religiøst forhold til naturen?

Jeg vet ikke om jeg vil si det sånn, sier Johannes. Det med ønskekvist er vel et forholdsvis kjent fenomen. Jeg husket det fra oppveksten på heimgården. Vi hadde problemer med å finne vann til gården, og da ble det brukt ønskekvist for at vi skulle vite hvor vi skulle grave etter vann. Men det trenger ikke være mystiske greier. Tenk bare på at vi mennesker kan stå, - til og med på ett bein. Bare prøv å få en tømmerstokk på nær to meter til å stå rett opp og ned! – Eller tommelfingeren,

sier Signe. Vi er de eneste levende vesener som kan sette tommelen opp mot de andre fingrene. Kanskje det er derfor vi også har evnen til å sette ting opp mot hverandre og gjøre vurderinger og valg? Religiøst forhold til naturen? Jeg vil heller spørre: Hva er det som er hellig? Og da må jeg svare: livet rett og slett. Pusten, det at vi ånder. Alt liv er knyttet sammen i en stor enhet, og vi er alle viktige i den store sammenhengen.

Noen av de fineste turene jeg vet er de grytidlige skareturene på ski om våren. For meg å følge far utenom de vanlige løypene i marka. Få med seg soloppgangen. Høre fuglesangen og se orrfugl-spillet! – Det var turer jeg startet med først og fremst for å oppleve orrfugl-spillet, sier Johannes. Men etter hvert er det selve turen som er blitt målet.

Til fots fra Karmøy til trondheim

Men det er flott å komme ut i fjellet om sommeren også. Jeg har forresten gått hele vegen fra Skudenes og til Trondheim. Delte turen opp på fem år da jeg ble pensjonist. Da hadde jeg med meg noen småsteiner som jeg gikk med i handa. De var tenkt til det helt praktiske formålet at jeg skulle vite at jeg faktisk gikk absolutt hele vegen. Hvis jeg f.eks. måtte ta buss til et overnattingssted, la jeg fra meg steinene ved slutten av dagens vandringsetappe, og dermed fant jeg hvor neste vandringsetappe skulle starte. Jeg la dem også fra meg når jeg var ferdig med årets etappe, og så fant jeg dem igjen året etter og gikk videre derfra. Men etter hvert fikk disse steinene også en mer symbolsk betydning. Jeg la igjen noen av dem på viktige steder undervegs, som i kirkegårdsmuren ved Røldal kirke, ved Eysteinkirka på Dovre, og den siste steinen hadde jeg med til Domkirka. Kanskje handlet det om å

Naturen kan virkelig være en katedral, fastslår Signe og Johannes.

legge fra seg bekymringer. På den måten ble denne turen, som enkelte slektninger og også Signe var med på biter av, både en tur som sammenfattet mye av livet mitt og en pilegrimstur. Så på den måten kan jeg godt si at naturen blir til en katedral. Det var forresten ekstra gildt for meg, da jeg i 2006, under vandringa fra Dovrefjell til Oppdal, fikk slå følge med pilegrimsprest Hans-Jacob Dahl og en gruppe andre pilegrimer, som var på veg fra Oslo til Nidaros.

- Når jeg hører om denne turen, og var med noen dagsetapper, så blir det symbolske i den det viktigste for meg, sier Signe. Både det som skjer i kirka og det å være i naturen kan gi store opplevelser. – Begge deler har noe immaterielt over seg, sier Johannes. – Noe meditativt, sier Signe. Noe som er med på å ta deg vekk fra den daglige tralten. Der har gudstjeneste og tur noe felles. Men det er også forskjeller. Jeg vet ikke helt hvordan jeg skal uttrykke det, men det som skjer i kirka er kulturelt, det er mer kjent og forutsigbart, og vi ser kanskje mer bakover og innover i oss selv når vi er på gudstjeneste. Mens i naturen ser vi mer utover, - vi møter flere overraskelser der: Nei, se froskene! Se linerla! Kjenn regnet! Skiftningene. Men selvfølgelig kan jeg også oppleve spennende overraskelser i kirka også særlig gjennom det presten sier i prekenen. Men den store forskjellen er jo at ute i naturen får vi kroppen i gang, - det gjør vi ikke i kirka.

- Ja, å holde seg i fysisk form er viktig, sier Johannes. Men ved å gjøre begge deler, både gå i kirka og på tur, så får man med seg noe mer, noe man ikke kan få i en gymsal eller på et treningssenter, både på det åndelige og det fysiske plan. Du, Signe, har jo i flere år vært med på pilegrimsvandringen fra Sverresborg til Olavsvaka og lest avsnitt fra Olavssoga. Det er en fin kombinasjon av tur og gudstjeneste.

Konflikt?

Det blir ofte sagt at det er bedre å være i naturen og tenke på Gud enn å sitte i kirka å tenke på naturen. Kan dere kjenne dere igjen i det?

– Jeg har hørt den annerledes, sier Johannes: Det er bedre å sitte på høylasset å tenke på Gud enn i kirka og tenke på at vi skulle hatt inn høylasset. Men da handler det jo om å berge avlinga. – Men det kan lett bli en unnskyldning også, sier Signe. Men jeg må innrømme at når naturen viser seg fra sin beste side, så syns jeg det er uproblematisk å velge turen framfor kirka. Men i dag med regn, og råtten snø, var det fint å starte i kirka.

- Kirke og tur utfyller hverandre, sier Johannes. Det er på en måte å kombinere trosartiklene. Når vi er på tur handler det om første trosartikkel, om Guds skaperverk, mens i kirka er det mer andre trosartikkel om det Jesus har gjort for oss. Og da blir både det å gå i kirka og det å gå på tur gudstjenester på hver sin måte.

JOHANNES FALNES 86 ÅR

Far til Signe

Oppvokst: Skudenes på Karmøy

Skole: Studert ved NTH

Forsker og professor i fysikk ved Sintef og NTNU

Kirkegjenger og naturelsker

Ottesangen juledag i Domkirka har vært høydepunkt

SIGNE HEGGSET 50 ÅR

Datter av Johannes

Oppvokst: Byåsen, Trondheim

Arbeider i Kyvatnet Naturbarnehage

Dåpsvert og naturelsker

Det er stort å være så nær dåpsbarna

Holdepunkt i generasjoner

Tekst: Steinar Leirvik. Foto: Amanda Gerhardsen

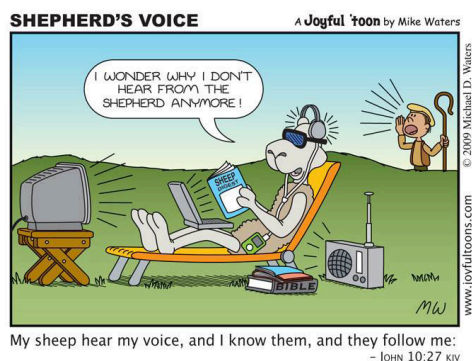
«Hellig og nær,» dåp i gudstjeneste i Havstein kirke.

I snart 2000 år har kristne over hele verden feiret gudstjeneste. Noe er naturligvis blitt annerledes med årene, men gudstjenesten forandrer seg sakte. Heldigvis! Det er så mye annet som forandrer seg raskt, og selv om gudstjenesten skal være aktuell, må den også være annerledes.

Noen synes at gudstjeneste er veldig rart. Det forstår jeg godt! Og så blir det bedre, hvis en deltar flere ganger. Akkurat slik som det er med mye annet. Det handler om å kjenne spillereglene. Akkurat som når du er på teater, fotballkamp eller konsert. Forstår vi ikke reglene eller historien bak, blir det vanskelig å delta, og da kan det også bli kjedelig.

Søndag

Ulike religioner har ulike helligdager. I Bibelen leser vi om Sabbaten, som er jødernes helligdag. Muslimer går til moskeen på fredager. De kristne feirer gudstjeneste og hellig dag på søndag, for dette var dagen for Jesu oppstandelse fra de døde. I norsk kultur og tradisjon er det også lover som er med og beskytter «helligdagsfreden.»

My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me: - JOHN 10:27 KJ

Hvile er en truet ressurs for mange moderne mennesker. Søndagen gir oss sjanse til en hviledag og en annerledes dag. Gudstjenesten gir oss også mulighet til å hvile hodet fra mye annet.

Mellom himmel og jord

Byåsen menighet sin visjon er å være: «Et møtested mellom himmel og jord.» Gudstjenesten er et slikt møtested. Gud møter oss, og vi møter hverandre. Gudstjenesten blir til i fellesskap mellom alle som kommer til kirka.

I gudstjenesten snakker Gud til oss gjennom Bibelens tekster, preken, kunst og musikk. Vi snakker til Gud gjennom sang og bønn og tanker, og så møter Gud oss også spesielt, gjennom dåpsvannet og nattverden.

Ord med slitestyrke

Mange av formuleringene i gudstjenesten er hentet direkte fra Bibelen:

«Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.» (1. Kor 1,3) Dette kalles nådehilsen, og brukes i starten av gudstjenesten. Et ønske om at vi skal få nåde og fred, og kanskje et motstykke til krav og uro, som møter oss mange andre steder i livet?

«Kyrie eleison» er gresk og betyr «Herre, (Gud) miskunne deg.» I Bibelen (Mark,10,46-52) er dette ordene fra den blinde Bartimeus som roper til Jesus om hjelp. At vi bruker ordene på gresk, er både fint og rart. Litt merkelig fordi det er et fremmed språk, og det selvfølgelig ikke nødt til å sies på den måten. Samtidig er det litt fint. Å knytte ordene tilbake til kristne før oss. Men også å bruke noen få ord som samtidig sies i gudstjenester over hele verden.

Noen mennesker føler seg ikke «bra nok» til å gå i kirka, eller til å delta i nattverd. «Kyrie eleison» kan være en påminning om at det er ikke det en gudstjeneste handler om. Heller skal vi hjelpe hverandre til å sette ord på både klage og fortvilelse. Ingen steder passer bedre til det, enn i kirka.

Den natten Jesus ble født, lovpriste englene Gud med sin sang for hyrdene på Betlehemsmarken: «*Gloria in excelsis Deo.*» Det betyr «*Ære være Gud i det høyeste.*» (Luk 2,14) Både fortvilelse og glede settes ord på gjennom gudstjenestens faste formuleringer, vi beveger oss mellom nød og nåde.

«*Herren velsigne deg og bevare deg! Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig. Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.*» (4.Mos6,24-26) Dette kalles Den aronittiske velsignelse, og finnes i en av bibelens første bøker. Som prest opplever jeg det som noe av det fineste jeg gjør. Å sende Guds velsignelse videre. En velsignelse som gis oss, uavhengig av følelser og dagsform!

En hellig lek?

Gudstjenesten følger en fast ordning. Dette kalles «liturgi,» som egentlig betyr «offentlig arbeid.» Hver menighet har en grunnordning som bestemmes lokalt, selv om de sentrale delene følger generasjonene før oss, men også har mye til felles med kristne i hele verden.

Den kristne gudstjenestens to grunnleggende hoveddeler er Ordet, som fører tilbake til synagogegudstjenesten, og Nattverd som har sitt utgangspunkt i Jesu siste måltid med disiplene. Fra disse to hoveddelene har gudstjenestens struktur utviklet seg gjennom århundrene, med Samling som leder inn til Ordets del, og Sendelse, som leder fra nattverdbordet og ut til tjeneste i verden. Midt i gudstjenesten, som en bro mellom Ordet og Nattverden, har Forbønn for kirken og verden sin plass.

Forutsigbart

Noen konfirmanter sier at de synes det er for mye snakking i en gudstjeneste. Andre av ungdommene mener at det er for mange rare eller uforståelige ord

Det er noen rare ord. Og som prest må jeg prøve å snakke så forståelig som mulig. Å finne en passende lengde på en preken,

når en både har lyst til å si noe viktig, men uten at det blir kjedelig, er ikke så lett alltid. Men det gjør ikke noe om vi ikke forstå eller får med oss alt!

Ordene som er brukt i salmer, bønner og trosbekjennelse gjennom generasjoner, de viser at de har slitestyrke. Og så er jeg veldig glad for at menigheten skal slippe å være avhengig av prestens oppfinnsomhet eller klokskap eller dagsform, når gode ord skal bære oss gjennom gudstjenesten. Faste formuleringer bidrar til forutsigbarhet. Og forhåpentligvis er det slik at «gode ord dør sist.»

Bra når noen sovner

Da jeg var prest et annet sted i Trøndelag, startet jeg en gang en preken med å si:

-Noe av et fineste jeg ser, er når folk sovner i gudstjenesten! En venn av meg i bygda, han var gårdbruker og politiker, jobbet mye, og opplevde ofte at øyelokkene ble tunge når han satte seg ned kirka og ikke skulle gjøre noe, han skvatt til da jeg sa dette!

Jeg mener ikke menigheten skal gå inn for å sovne når jeg preker. Men om et barn, eller en voksen, faktisk dupper litt, så er en trygghet og får litt etterlengtet hvile. Og selv om gudstjenesten handler om deltakelse, så handler det først og fremst om å komme med våre liv, bli møtt, og finne hvile og kraft til hverdagen som venter.

Jeg er ikke så redd for om vi forstår alt. Tvert om, ser jeg det som en klar fordel om gudstjenesten er mye større enn deg jeg selv klarer å tenke og forstå.

Takkoffer

I de fleste gudstjenester har vi kollekt eller menighetens takkoffer. Det er ikke pengemas, men handler mer om det som sies i en bønn i kirken: «Av ditt eget gir vi deg tilbake.» (jfr. 1. Krøn 29,14) Vi kan tenke at vi er Guds disponenter som har fått i oppgave å forvalte og ikke forbruke hans gaver. Med de midler vi har, får vi hjelpe til i arbeidet med å lindre nød, eller støtte arbeidet i vår egen menighet og rundt om i hele verden.

Byåsen og Sverresborg menighet takker våre annonsører:

Kulinarium Kantine AS
 • Gourmetmat
 • Alt innen selskapsmat
 • Konditori • Catering

RING FOR UKENS TILBUD! 926 96 269
 Tel 474 63 467 | Bromstad v 57 | 7047 TRONDHEIM

FLATÅS
 BEGRAVELSESBYRÅ

Tlf. **73 99 22 22**
 Døgntelefon **932 90 086**
 www.flataas.no

Trondheim gravmonumenter AS
 Fabrikk: Byneset v/Flakk 72 84 40 90

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyer
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

Byens største

BUNNPRIS
 PRISENE TIL BUNNS - IKKE UTVALGET!
 POST • TIPPING • APOTEK

BUNNPRIS HAVSTAD AS • Byåsveien 158
 E-post: bphavstad@bunnpris.no

Elveseter
 begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: **72 84 50 80**
 kontakt@elveseter.com
 www.elveseter.com

PB
PIZZABAKEREN™

YES! Pizzabakeren Øya 73 52 66 66
 Pizzabakeren Byåsen 72 84 11 11

Svanholm
 GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 www.svanholm.no

Olavsfestdagene

Kirke2018
 under Olavsfestdagene
 28. juli - 4. august

Byggmester
ULRIK RENDAL

Tlf. 915 44 254

Eiendom - kontrakt - arv
 www.advokatkvernes.no

Professor Brochs gate 8 A
 7030 Trondheim

Tlf. nr. 93 28 60 60
 Fax nr. 73 54 02 01
 Org. nr. 992 136 251

Advokat Ola Kvernes
 ola@advokatkvernes.no

FRISØR
FIINBECK & FIA

Siste nytt innen klipp, farge, extension og hårpleie

Vi utfører alt innen hårpleie, fra det klassiske til det moderne.

Råkvåg: Tlf. 926 30 819
 Ila: Tlf. 73 51 09 00
 Byåsen: Tlf. 72 55 99 73
 Stavset: Tlf. 72 56 13 33

Besøk vår hjemmeside:
 www.fiinbeckogfia.no
 www.peakshair.no

EDEN HUD OG VELVÆRE
 Alt innen hud, fot og kroppspleie på Byåsen.
 Vognhallvegen 2, vis-a-vis trikkestallen på Munkvoll.
 Åpningstider: Man-ons-fre: 10-17. Tirs-tors: 10-18
 Gratis parkering. Tlf: 72 55 50 40

Tlf. 72 56 51 10 | www.lianrestaurant.no
 www.facebook.com/LianRestaurant

ROSKAFT
 KJØKKEN STUDIO

Enormt utvalg | Topp service
 Nydelige utstillinger | www.roskaft.no

LANG ERFARING i å bistå pårørende ved dødsfall
 Avd. Malhus - Trondheim - Orkdal

VIGDAL
 begravesbyrå as post@vigdal.no - www.vigdal.no

VAKTTELEFON
 72 89 00 80

Offentlig godkjent foterapeut
Hege Agate
 tar hjemmebesøk
 Tlf. 959 26 680

Selsbakk menighetshus

Rimelig leie til minnesamvær, konfirmasjon, bryllup osv.

Kontakt: Kjell Steinar Holum
 tlf.: 73 98 48 93

Pianostemmer Jens Ski
renetoner.no

Tlf. 932 22 989

Steinerskolen i Trondheim Barne- og ungdomsskole

- et pedagogisk alternativ der det kunstneriske engasjerer og stimulerer lærelysten til elevene.

Mellomila 1c 7018 Trondheim Tlf. 73 87 90 80
 www.trondheim.steinerskolen.no

STUDIESPESIALISERING
 Kunst, håndverk og teater sammen med teorifagene... NOE FOR DEG?

Fortløpende inntak

Mellomila 1c 7018 Trondheim tlf. 73 87 90 80
 www.trondheim.steinerskolen.no

DEN NORSKE KIRKE
 Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr **GRAVSTELL** - hele året

For mer informasjon om innhold og priser - se våre nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no • Tlf: 994 36 000
 E-post: post@kirken.trondheim.no

Agnus Dei

Tekst og foto: Hans Kristian Solbu

Mai og juni er bunadstid, og jeg har fått med meg at en av søljene til trønderbunaden blir kalt for Agnus Dei. Og jeg har lurt på hvorfor i all verden heter den det?

Agnus Dei er latin og betyr Guds lam. Og da tenker jeg gudstjeneste med en gang. Agnus Dei er et av de faste leddene i gudstjenesten, - som oftest knyttet til nattverden. Da synger vi rett før vi går fram for å ta imot brød og vin:

Du Guds Lam, som bærer verdens synder, miskunne deg over oss.
Du Guds Lam, som bærer verdens synder, miskunne deg over oss.
Du Guds Lam, som bærer verdens synder, gi oss din fred.

Dette er en sang vi synger om og til Jesus Kristus, en sang som ofte har en litt vemodig mollstemt melodi. Det var døperen Johannes som kalte Jesus for Guds lam: «Dagen etter ser han Jesus komme gående mot seg, og han sier: «Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd! Om ham var det jeg sa: Etter meg kommer det en mann som er kommet før meg, for han var til før meg.» (Joh.1,29-30)

«Se Guds lam som bærer verdens synd»

Jesus som Guds lam handler altså om at han skulle gi livet sitt i kjærlighet til verden. Hvordan har dette blitt til et bunadssmykke?

Dette kan sikkert **Håkon Andersen** fortelle deg om, fikk jeg høre da jeg henvendte meg til Nordenfjeldske kunstindustrimuseum. Håkon har arbeidet som førstekonservator ved museet og er nå pensjonist.

Medaljonger med oblater av voks

- Norsk bunadsølv står ofte i en tradisjon fra middelalderen, forteller Håkon. Agnus Dei er et anheng som brukes i ulike varianter på norske bunader. Disse medaljongene går tilbake til oblater av voks som ble laget i Roma og andre steder, særlig av påskelysene. På disse var det preget et bilde av Guds lam. Vi kjenner til dette tilbake til 800-tallet. De velsignede oblatene kjenner vi særlig til i forbindelse med pilegrimer i Roma, men vi kjenner til det også fra Tyskland.

For å beskytte oblatene ble det laget sølvmedaljonger til å oppbevare dem i. Også disse medaljongene fikk etter hvert navnet Agnus Dei.

På 1500-tallet var det dessuten svært moderne med medaljonger i kjeder. Som så ofte ellers når det gjelder draktsølv, fikk den sene middelalderens mote betydning i det konservative bondesamfunnet senere. På 1700-1800-tallet ble de norske

Håkon Andersen kjenner til historien bak Agnus Dei-smykket.

typene utviklet. Den vanligste formen rundt om i landet var laget av mynter, såkalte brudedalere. På Nordmøre har de eskeformede Agnus Dei til bunadene. I Trøndelag er det vanlig med Agnus Dei i form av et buet anheng med dekorasjoner laget av sølvtråd, såkalt filigranpyrd. Så vi kan for såvidt si at Agnus Dei-smykket på trønderbunaden er lokket på esken som oppbevarte voksoblater som var preget med bilde av Guds lam.

Agnus Dei-smykket på bunaden blir altså en kombinasjon av gammel kristen pilegrimsfromhet og medaljongmote med kjede fra 1500-tallet, avslutter Håkon Andersen.

Fra gudstjeneste til bunad

Gudstjenesten kan vi altså møte på mange måter og i overraskende sammenhenger. Agnus Dei-smykket er ett eksempel på det. Det går ikke an å holde gudstjenesten innestengt innenfor kirkerommets fire vegger. Det som skjer i kirkerommet må ut i verden. Og det som skjer i verden må inn i kirkerommet.

SLEKTERS GANG

BYÅSEN KIRKE

DÅP I BYÅSEN KIRKE:

04.03.18 Emilian Pedersen
Aksel Breivik Thompson
11.03.18 Gustav Pedersen Husebø
Sandra Monsås
18.03.18 Hedda Hage Ree
08.04.18 Olav Zakarias Aasen
Caspian Michael Svendsen Cody
Aksel Didrik Svendsen Cody
Peder Andreas Ingdal Wigum
22.04.18 Sarah Kaiwan Ottesen
20.05.18 Markus Rypdal
William Rypdal
John-Sevrin Monsen-Davik
27.05.18 Amanda Alstad Undlien
03.06.18 Thea Tøndel
Miriel Smistad-Dolmseth
Mathilde Aune Leonhardsen

Sofie Strøm Frengen
Ulrikke Heim Olsen
Tuva Skar
04.03.18 Georg Fonn Gifstad
11.03.18 Sigrun Emilie Lyng-Husby
17.03.18 Sivert Hårstad Kristoffersen
14.04.18 Olve Lund Grøntvedt
Martin Herman Ottervik
15.04.18 Marcus Nypen Acheampong
Peder Skei Rasmussen
Sofie Weigner Schjøberg
22.04.18 Sarah Kaiwan Ottesen
06.05.18 Erik Skogan
12.05.18 Adelia Rem Steinbakk
13.05.18 Magnus Vikjord Kvam
03.06.18 Tobias Kværnø Karlsvik
John Løfaldli Størseth
Johannes Overgård Valø

13.03.18 Ingrid Sofie Voje
27.03.18 Aase Johansen
05.04.18 Olav Alfred Tørvik
06.04.18 Jørgen Denstadli
Dagmar Lilly Stallvik
09.04.18 Jorun Inga Moum
12.04.18 Eli Gunvor Nørstebø Moshagen
13.04.18 Torbjørg Pedersen
17.04.18 Elfrida Sand
Gulborg Margrethe Marcussen
19.04.18 Jørgen Schei
27.04.18 Ragnhild Lillegraven
Peder Andreas Wigum
04.05.18 Reidar Lund
Anita Mariel Edvardsen
08.05.18 Kristian Hassel
18.05.18 Arne Jørgen Growen
Johan Fredrik Bratt
22.05.18 Arnold Haabeth
Harald Haraldsøn Iversen
29.05.18 Unni Riise
01.06.18 Arild Evjen

DÅP I ANDRE KIRKER:

24.02.18 Erik Børstad
25.02.18 Jonas Hattrem Frengen

GRAVFERD

21.02.18 Ragnhild Henden
22.02.18 Trond Vidar Moksnes

HAVSTEIN KIRKE OG SVERRESBORG KIRKESENTER

DÅP I HAVSTEIN KIRKE

25.02.18 Jonas Hattrem Frengen
Sofie Strøm Frengen
Oliver Ravn Kulvik
Ulrikke Heim Olsen
Ronja Oltedal
Tuva Julie Skar
11.03.18 Jørund Husdal Elgvasslien
Sigrun Emilie Lyng-Husby
18.03.18 Milian Ahlsen Hammer
Johannes Hov Odsæter
Adrian Nikolai Simonsen
25.03.18 Isak Lundberg Dybvik
Konrad Hoston Enga
Viktor Sivertsvik Forren
Frida Steen Lillevold
Ellinor Waade Seltzer
Håkon Hole Strøm
01.04.18 Elian Rognes-Hafsmo
Saga Michelle Sandvik
Oliver Sunnset

14.04.18 Alma Grønning
Olve Lund Grøntvedt
Pernille Aune Helgeby
Emrik Olai Ovesen Kristiansen
Martin Hermann Ottervik
Syver Ravna Rogne
22.04.18 Jonas Kørsnes
29.04.18 Olav Kvien
Johannes Raknes
Mata Othelie Sivertsen
06.05.18 Hannah Bankhaug Odloien
Erik Skogan
13.05.18 Fride Askelund Kongsdal
Selma Trøen-Boholm
Magnus Kvam Vikjord

DÅP I ANDRE KIRKER

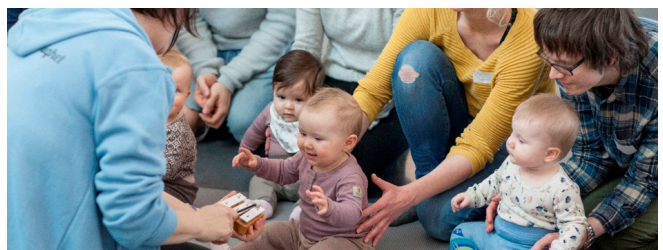
Ane Sjøbakk Renolen
Bastian Buvik Ledsaak
Sofie Victoria Husby
Amanda Ackerman Acheampong

GRAVFERD

22.02.18 Eva Irene Christ Nydal
27.02.18 Bjarne Reidar Skjerdingsstad
01.03.18 Liv Hegle
09.03.18 Steinar Kjørsvik
11.03.18 Mariann Tidemann
20.03.18 Rigmor Klæt
22.03.18 Helge Wanvik
23.03.18 Ruth Alma Henriksen
26.03.18 Herdis Gunveig Holden Aas
27.03.18 Lisken Elise Høyem
03.04.18 Inger Vinje
05.04.18 Jarle Arnulf Arnøy
06.04.18 Aase Mærk
10.04.18 Ester Jenny Sundet
12.04.18 Inger Johanne Ålstedt
13.04.18 Olaf Inge Rønning
Knut Singstad
24.04.18 Hjørdis Hanssen
Solveig Johanne Thronæs
08.05.18 Stig Olav Kvarme

MandagsCafe og babysang

Kafeen og babysangen mandager på Sverresborg kirkesenter starter opp igjen etter sommerferien **20. august**.
Alle velkommen!

Vandregudstjeneste til olavsvaka 28. juli

Tradisjonen tro blir det Vandregudstjeneste til Olavsvaka **28. juli**. Vandregudstjenesten starter fra Sverresborg kirkesenter kl.20.00. Så går vi innom Ilen kirke (ca. kl.21.00) og Hospitalskirka, og ved Vår Frue kirke møter vi dem som vandrer fra østsida av byen (ca. kl.22.00) og går så videre til Domkirka der Olavsvakegudstjenesten starter kl.23.00. Ved hvert stoppested er den en enkel liturgi, og mens vi går, synger vi kjente salmer. Det går an å koble seg på vandringa undervegs. For dem som er med fra kirkesenteret kan det være lurt å ha med seg en sekk med vann og kanskje noe å bite i undervegs. Vandregudstjenesten er en fin start på Olsok-helga.

Kunsten å leve

1.november har vi gleden av å invitere til en åpen kveld med Odd Jarle Eidner i Byåsen kirke. Eidner er prest i Bodø, fast andaktsholder i NRK, forfatter og foredragsholder. Han har opplevd å miste to barn, men klarer samtidig å snakke om både katastrofen, tro og liv på en måte som berører og begeistrer. Tema for kvelden er «**Kunsten å leve – med sorgen som bakteppe.**» Fri inngang.

Friluftsgudstjeneste Marken

Søndag 2. september arrangerer Byåsen menighet friluftsgudstjeneste på Marken gård ved Skjeldbreia, i samarbeid med Byåsen historielag. Gudstjenesten begynner **klokka 14.**

Felles prosti

Fra 1. mai ble Byåsen, Heimdal og Strinda ett prosti, som ledes av prost Nils Åge Aune. Fellesprostiet er et forsøk for 3 år, og har bakgrunn i bispedømmerådet sin økonomiske situasjon. Dette gir en ny og litt annerledes arbeidshverdag særlig for prestene, men vi håper menighetenes medlemmer skal bli betjent på en like god måte som tidligere.

Sommersang i Lo kirke st.hansaften

Sankt-Hans-aften – 23. juni - er det mye som skjer på Sverresborg Trøndelag Folkemuseum. Vi i Sverresborg menighet står for Sommersang i Lo kirke kl. 16.00. Da synger vi bl.a. flere av de fine sommersalmene våre. Silje Kristin Meisal er prest, og kantor Ingrid Smalås har med seg en forsangergruppe fra menigheten. **Velkommen til SOMMERSANG!**

Formiddagstreffet på Sverresborg kirkesenter

Hver tredje torsdag i måneden kl. 11.30 er det formiddagstreff på Sverresborg kirkesenter. Vi er så heldige at på hvert treff får vi besøk fra elevene ved Nyborg skole som synger og underholder. Vi har god servering, allsang, refleksjoner, gjester og god tid til å prate.

20. september, 18. oktober, 15.november og 13. desember.

Takk til Per Ottesen

Per Ottesen har etter mange år avsluttet sin periode i redaksjonen for Menighetsbladet. Per er trofast, klok og veldig engasjert i kirken i Trondheim. Vi takker med dette for en god og viktig innsats, også for Menighetsbladet for Byåsen og Sverresborg.

Menighetens hyggestund

Arrangeres i Byåsen kirke annenhver **tirsdag kl. 11.30-13.30**. Ulike gjester, sang, bevertning, utlodning og andakt. Alt dette sammen med mange trivelige, eldre mennesker. Program for høstsemesteret er ikke helt klart, men det blir Hyggestund på følgende tirsdager framover:

28. august, 11. september, 25. september, 9. oktober og 23. oktober.

Nytt om navn

Eirik Jørgensen er ansatt som ny kateket i Byåsen menighet, og starter i jobben i august. Eirik er 25 år, opprinnelig sørlending, og er nyutdannet med master i kirkelig undervisning fra Universitetet i Oslo.

Takk til Lars **Christoffer Skogrand** som har vært vikari kateketstilling det siste året!

GUDSTJENESTER

BYÅSEN KIRKE

10. juni 3. søndag i treenighetstiden

Ved Lianvannet kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik, Gunn Møgseth Skrove, speiderne og barne- og familieutvalget. Musikk ved Per Olof Green.

17. juni 4. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

24. juni Sankthansdagen

Kl. 11: Gudstjeneste ved Jan Øyvind Grøm

1. juli Aposteldagen

Kl. 11: Gudstjeneste ved Mathias Alpermann

8. juli 7. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

15. juli 8. søndag i treenighetstiden

Ingen gudstjeneste i Byåsen kirke

22. juli 9. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

Olsok – Søndag 29. juli

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

11. august

Kl. 11.00: Konfirmasjonsgudstjeneste ved Camilla Winsnes

12. august 12. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

19. august 13. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

26. august Vingårdssøndagen

Kl. 11: Oppstartgudstjeneste ved menighetens ansatte og Byåsen familiekor. Misjonsløp etter gudstjenesten.

2. september 15. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik
Kl. 14.00: Gudstjeneste på Marken gård ved Steinar Leirvik og Byåsen historielag

9. september 16. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste med konfirmantpresentasjon ved Camilla Winsnes

13. september

Kl. 11.00: Utegudstjeneste Kystad sykehjem, ved Steinar Leirvik og Anne Talsnes Flatmo

16. september 17. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste med konfirmantpresentasjon ved Ludvig Aasen

23. september 18. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

30. september 19. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Høsttakkefest ved Ludvig Aasen og Byåsen kirkes barnehage. Utdeling av 4-årsbok

HAVSTEIN KIRKE OG SVERRSBORG KIRKESENTER

(Når ikke annet står, er det i Havstein kirke)

10. juni 3. søndag i treenighetstiden

Sverresborg kirkesenter kl. 11:
Gudstjeneste ved menighetens ansatte

17. juni 4. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

24. juni Sankthansdagen

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

1. juli Aposteldagen

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

8. juli 7. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hilde-Anette Løwenskiold Grüner

15. juli 8. søndag i treenighetstiden

Ingen gudstjeneste

22. juli 9. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

28. juli Olsokaften

Kl. 20: Vandregudstjeneste fra Sverresborg kirkesenter

Olsok – Søndag 29. juli

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

5. august 11. søndag i treenighetstiden

Ingen gudstjeneste

12. august 12. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

19. august 13. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

26. august Vingårdssøndagen

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

2. september 15. søndag i treenighetstiden

Sverresborg kirkesenter kl. 11:
Gudstjeneste ved menighetens ansatte

8. september kl.11: Dåpsgudstjeneste

ved Camilla Winsnes

9. september 16. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

16. september 17. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal. Presentasjon av konfirmantene.

23. september 18. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

30. september 19. søndag i treenighetstiden

Sverresborg kirkesenter kl. 11:
Kl. 11: Familiégudstjeneste ved Silje Kristin Meisal. 1.klasses

ANSATTE

BYÅSEN MENIGHET

Byåsen kirke, Setsbakkli 7, 7027 Trondheim

Sokneprest
Steinar Leirvik
tlf: 996 90 565

Kapellan
Ludvig Aasen
tlf: 481 13 436

Kapellan
Camilla Winsnes
tlf: 901 99 048

Menighetsforvalter
Ingrid Eikli Heggset
tlf: 994 36 000

Kantor vikar
Anita Barlien
tlf: 994 36 000

Leder menighetsrådet
John Stene
tlf: 404 67 335

Diakoniarbeider
Anne Talsnes Flatmo
tlf: 905 83 293

Menighetspedagog barn
Gunn Mogseth Skrove
tlf: 913 98 683

Menighetspedagog ungdom vikar
Anna Nicoline Segtnan
Mentzoni
tlf: 994 36 000

Kirketjener
Håvard Singstad
tlf: 901 88 976

Kateket
Eirik Jørgensen
tlf: 472 47 317

Kontortid Byåsen:

Man–fre kl. 10.00–14.00. Kirken i Trondheim, felles servicekontor Munkegata 6: Mandag, onsdag, torsdag, fredag: kl. 08.30–14.30. Tirsdager: kl. 08.30–13.30
Tlf: 994 36 000 | **Kontonummer:** 1503 81 70276 | Vipps: 77889 | www.kirken.no/byaasen | post.byaasen.trondheim@kirken.no

SVERRESBORG MENIGHET

Gamle Oslovei 21, 7020 Trondheim

Sokneprest
Hans Kristian Solbu
tlf: 930 06 999

Kapellan
Silje Kristin Meisal
tlf: 907 81 749

Menighetsforvalter
Aud Singstad
tlf: 954 55 161

Kantor
Ingrid Smalås
tlf: 414 18 370

Menighetspedagog
Guro Gaustad Anderssen
tlf: 932 66 035

Leder menighetsrådet
Ivar Selmer-Olsen
tlf: 909 21 743

Diakon
Martha Garborg Bergslid
tlf: 482 93 728

Kirketjener
Merete Thalberg
tlf: 902 42 527

Kontortid Sverresborg:

Tirsdag, torsdag, fredag kl. 10.00–14.00. Onsdager kl. 10.00–12.00.
Kirken i Trondheim, felles servicekontor Munkegata 6:
Mandag, onsdag, torsdag, fredag: kl. 08.30–14.30.
Tirsdager kl. 08.30–13.30

Tlf: 994 36 000

Kontonummer: 1503 74 86903 | Vipps: 12060

www.kirken.no/Sverresborg
post.sverresborg.trondheim@kirken.no

STRINDA, HEIMDAL OG BYÅSEN PROSTI

Brøsetvegen 168 eller Heimdalsvegen 4

Prost i Strinda, Heimdal og Byåsen
Nils Åge Aune
tlf: 977 75 255

Prosteseekretær
Nina Sandstrøm Angelsen
tlf: 994 36 000

Avdelingsleder Heimdal og Byåsen soner
Lars Dagfinn Lossius
tlf: 976 63 110

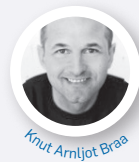

Administrasjonskonsulent for Byåsen og Heimdal
Torill Godø
tlf: 916 36 260

HAVSTEIN KIRKEGÅRD

Tlf: 994 36 000 / 456 19 817 (dagtid)

GJESTESKRIBENTEN

Knut Arnljot Braa

Guri Knotten Hetland

Kristian Dahlberg Hauge

Hege Merakerås

Tre religiøse seremonier

Uavhengig av om en er dypt religiøs eller overbevist agnostiker – livet gir oss likevel rik anledning til å bivåne eller delta i religiøse seremonier.

For meg betydde dette gjerne barndommens julegudstjeneste. Samvær med familie og gode venner. Minnene om de som ikke var med oss lenger ble holdt levende, nettopp gjennom at vi husket dem fra disse høytidene.

Men det er andre religiøse seremonier som også skaper minner. Noe gode og noe ikke fullt så gode. Hver og en av dem representerte former for veiskiller i livet mitt.

Den første skjedde under Libanoninvasjonen i 1982. En fryktelig krig som ødela et land og berørte mennesker i mange år etterpå. En av dem som døde i Libanon var Erling Robert Ekrheim. En vaktsoldat som sto på et tak i den lille landsbyen Ebel Es Saqi og ble offer for en feilskutt bombekastergranat.

Bataljonens feltprest satt i bomberommet hos guttene hele natten igjennom, mens bombene haglet og hver og en hadde nok med sine tanker om tapet av en god kamerat. I ettertid har jeg ofte tenkt at feltprestens minnestund den natten var viktig, ikke bare for de som satt sammen med ham, men for oss alle som var involvert i det som skjedde.

Min andre seremonielle hendelse opplevde jeg en tragisk natt på den greske øya Lesvos. Det var februar, uvær og flere mennesker hadde druknet i løpet av natten. Båten som vi tok i mot hadde

berget bra. 50-60 mennesker strømmet i land. Noen gråt, noen smilte, de fleste var stille. Etter en stund, da folk hadde funnet sine slektninger og tatt vare på barna sine, arrangerte de en bønnestund. Femten, tjue mennesker stilte seg på kne i retning Mekka og mens morgengryet demret, fulgte de den skriftlærde og ba sine bønner. Takket sin gud for at det, tross alt, hadde gått så bra med dem. Vi som bivånet det hele følte en underlig og sterkt respekt for disse menneskenes tro og overbevisning. Og på en underlig måte følte vi tilhørighet.

Min seneste opplevelse av en religiøs seremoni var i min egen mors begravelse. Hun døde etter et langt og strevsomt liv. Ikke nødvendigvis i troen på en gud, men i troen på at hun skulle få møte sin mor, min mormor igjen. Mormor gikk bort i ung alder. Dette var på den tiden da psykiske lidelser ikke var definert som reelle lidelser. Mormor hadde fødselsdepresjon og tok sitt eget liv da mor var 12 år gammel.

Den siste gangen jeg og min datter besøkte mor ble det pratet om det malte portrettet av mormor som hang på veggen bak sengen til min mor. Hver gang vi snakket om det, og kommenterte den vakre kvinnen som så rolig ned på oss, begynte mor å gråte. Hun savnet moren sin. Hver dag, hvert år. Helt siden hun døde.

Vi formidlet dette til presten i menigheten som lyttet tålmodig til oss. Han favnet historien om mor og mormor og savnet og sårheten og holdt en nydelig minnestund for henne.

Og igjen ble jeg grepet av den samme følelsen av tilhørighet som jeg hadde kjent på både i Libanon, på Lesvos og nå, i Leinstrandkirka, der min mor skulle begraves.

Seremonier er viktige. Som sårbare mennesker leter vi alltid etter noe (eller noen) som kan vise oss veien i et turbulent landskap. Et langt liv ha lært meg at religion i seg selv aldri skaper ufred – enkeltmenneskers villfarenehet tar seg av den saken.

God sommer.